

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/267/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511214435
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2511214435.21

Uznesenie

Okresný súd Piešťany v spore žalobcu: I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R.. H. XXXX/XA, D., právne zastúpený: Mgr. Matej Krajčí, advokát, IČO: 42417678, so sídlom Záhradnícka 51, 82108 Bratislava, proti žalovanej: K.. A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, Q., právne zastúpený: JUDr. Dalibor Pavelka, advokát, IČO: 42402344, so sídlom Pribinova 46, 920 01 Hlohovec, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie o vzájomnej žalobe žalovanej na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom vynaložených investícií do nehnuteľnosti, z a s t a v u j e .
- II. Žalovaná má právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo vzťahu k výroku I. rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 26Co/57/2019 zo dňa 29.05.2019 voči žalobkyni v rozsahu 100%.
- III. Žalobkyni súd priznáva právo na náhradu trov konania vo vzťahu k výroku I o vzájomnej žalobe voči žalovanej, v rozsahu 100 %.
- IV. Ing. Arch. Radovanovi Hečkovi, Beethovenova 18, Trnava súd znalečné v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 293/2016, n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 07.11.2011 sa žalobkyňa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam: stavba súpisné číslo XXX, druh stavby XX, popis stavby - rodinný dom, postavená na pozemku parcely registra "C" - parcela č. XXXX, pozemkov parcely "C" - parcela č. XXXX o výmere XXX m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a parcely č. XXXX o výmere XXX m2, druh pozemku záhrady, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom v Hlohovci - katastrálny odbor pre katastrálne územie Q., obec Q., okres H. a stavby bez súpisného čísla postavené na pozemku parcely registra "C" - parcela č. XXXX, ktoré sú vedené v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne v podiele 3-iny a žalovanej v podiele 1-ina (ďalej len „Nehuteľnosti“), a to tak, že súd spoluvlastnícky podiel žalovanej (1/4) prikáže za náhradu určenú znaleckú dokazovaním do vlastníctva žalobkyni a náhrady trov konania.

2. Okresný súd Piešťany vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 9C/267/2011 - 665 zo dňa 24.10.2018 nasledovne: I. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobkyne - I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R.. H., XXXX/XA, XXX XX D. a žalovanej - K.. A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Z. XXX, k nehnuteľnostiam - stavba súpisné číslo XXX, druh stavby XX, popis stavby - rodinný dom, postavená na pozemku parcely registra "C" - parcela č. XXXX, pozemkov parcely "C" - parcela č. XXXX o výmere XXX m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a parcely č. XXXX o výmere XXX m2, druh pozemku záhrady, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom v H. - katastrálny odbor pre katastrálne územie Q., obec Q., okres H. a stavby bez súpisného čísla postavené na pozemku parcely registra "C" - parcela č. XXXX. II. Súd spoluvlastnícky podiel žalovanej - vo výške 1/4 v pomere k celku na nehnuteľnostiach - stavba súpisné číslo XXX, druh stavby XX, popis stavby - rodinný dom, postavená na pozemku parcely registra "C" - parcela č. XXXX, pozemkov parcely "C" - parcela č. XXXX

o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a parcely č. XXXX o výmere XXX m², druh pozemku záhrady, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom v H. - katastrálny odbor pre katastrálne územie Q., obec Q., okres H. a stavby bez súpisného čísla postavenej na pozemku parcely registra "C" - parcela č. XXXX, prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá sa tak stáva výlučnou vlastníčkou nehnuteľností v podiele 1/1 - ina. III. Žalobkyňa je povinná na vyrovnanie podielu zo zrušeného podielového spoluvlastníctva zaplatiť žalovanej čiastku 15.149,96 eur, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. IV. Súd návrh žalovanej titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle, ktorým sa domáha zaplata sumy 11.012,35 eur od žalobkyne, zamietá. V. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. VI. X.. O.. W. H., D. XX, T. súd znalečné v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 293/2016, nepriznáva.

3. Voči predmetnému rozhodnutiu vo výrokoch II., III., IV., a V. podala odvolanie žalovaná.

4. Odvolací súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 26Co/57/2019 - 811 zo dňa 29.05.2019 nasledovne: I. Napadnutý rozsudok sa vo výrokoch I až III mení tak, že sa zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam v k. ú. Q. na LV č. XXXX: - pozemok parc. reg. C č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a parcela reg. C č. XXXX - záhrada o výmere XXX m², ako aj - stavba súp. č. XXX - rodinný dom na parcele č. XXXX a vyporiadava sa tak, že tieto nehnuteľnosti sa prikazujú žalovanej do výlučného vlastníctva (podiel 1/1) a žalovaná je na vyporiadanie podielu povinná do troch dní zaplatiť žalobkyňi 44.463,92 €. II. Vo výrokoch IV až VI sa napadnutý rozsudok zrušuje a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2019, vykonateľnosť 16.07.2019.

5. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu doručila súdu dňa 21.12.2020 podanie, v ktorom uviedla, že v celom rozsahu berie späť jej návrh na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle a navrhla v tejto časti konanie zastaviť. Späťzvatie odôvodnila tým, že vzhľadom na neprimeranú dĺžku konania, ktoré prebieha už desiatym rokom, vzhľadom k tomu, že z titulu vykonávania navrhovaného dokazovania by konanie vrátane prípadného odvolacieho konania trvalo ďalších niekoľko rokov, vzhľadom na pretrvávajúcu a negatívne sa vyvíjajúcu epidemickú situáciu v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, v ktorej žalovaná nechce vystavovať navrhnutých svedkov (niektorí žijú v zahraničí) ani ďalšie osoby zainteresované v konaní nebezpečenstvu nákazy ich účasťou na pojednávaníach a v neposlednom rade z dôvodu veľmi nepriaznivého zdravotného stavu žalovanej, ktorý sa u nej rozvinul v priebehu konania a ktorý mal za následok vznik jej invalidity, pričom nervové vypätie, ktoré žalovaná doposiaľ prežívala v priebehu konania (najmä zo strachu o stratu strechy nad hlavou) a ktorému by i do budúcnosti čelila, by malo za následok zhoršenie jej zdravotného stavu, sa žalovaná s cieľom ochrany jej fyzického a duševného zdravia ako i zdravia ďalších osôb rozhodla ukončiť prebiehajúce konanie o jej návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom investícií vložených žalovanou do spoločnej nehnuteľnosti a to napriek finančnej strate, ktorú tým utrpí. Žalovaná navrhla, aby súd titulom späťzvatia rozhodol o trovách konania o návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom investícií vložených žalovanou do spoločnej nehnuteľnosti tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Súčasne žalovaná navrhla, aby súd rozhodol o trovách konania o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (začatého na základe žaloby žalobkyne), v ktorom bola žalovaná titulom rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/57/2019 - 811 zo dňa 29.05.2019 procesne úspešná tak, že žalovaná má voči žalobkyňi právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Na základe výzvy súdu, žalobkyňa podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 18.01.2021 sa vyjadrila k späťzvatiu návrhu (vzájomnej žaloby) žalovanej ku ktorému uviedla, že žalobkyňa vo veci späťzvatia návrhu žalovanej, resp. vzájomnej žaloby, ktorou sa žalovaná domáhala voči žalobkyňi v kontexte s vyporiadanim podielového spoluvlastníctva v tzv. „širšom zmysle“ zaplata 11.012,35 Eur vyjadrujúcich (podľa žalovanej) zhodnotenie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, ku ktorému malo dôjsť titulom údajných investícií vynaložených žalovanou do spoločnej veci v rokoch 1997 až 2014 a ktorý žalobkyňa už od jeho podania žalovanou (podanie zo dňa 16.01.2014) považovala za nedôvodný, týmto vyjadruje súhlas so späťzvatím vzájomnej žaloby žalovanou. Čo sa týka odôvodnenia (dôvodov) návrhu na späťzvatie vzájomnej žaloby žalovanej s dôsledkom zastavenia konania, žalobkyňa, aj keď sa s obsahom odôvodnenia nestotožňuje, vzhľadom na skutočnosť, že jednak ide o subjektívne právo

strany sporu disponovať so svojím žalobným návrhom a v rámci procesnej autonómie vziať vzájomnú žalobu až do právoplatnosti rozhodnutia súdu späť a jednak nejde o dôvody, ktoré by pri posudzovaní procesného zavinenia následného zastavenia konania súdom boli pripočítané na ťarchu žalobkyne (I. J.), nepovažuje za potrebné sa k odôvodneniu späťvzatia akýmkoľvek spôsobom ďalej vyjadrovať. Inou otázkou je však návrh žalovanej tvoriaci obsah podania zo dňa 18.12.2020 a v zmysle ktorého žalovaná v spojení so späťvzatím vzájomnej žaloby súčasne navrhuje „aby súd titulom späťvzatia rozhodol o trovách konania o návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom investícií vložených žalovanou do spoločnej nehnuteľnosti tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.“ a tiež „aby súd rozhodol o trovách konania o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (začatého na základe žaloby žalobkyne), v ktorom bola žalovaná titulom rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/57/2019-811 zo dňa 29.05.2019 procesne úspešná tak, že žalovaná má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.“. S takto predloženým návrhom žalovanej vo veci priznania práva na náhradu trov konania žalobkyňa nesúhlasí a má za to, že rozhodnutie o trovách konania navrhovaným spôsobom nie je ani dobre možné, pretože nezodpovedá platnej právnej úprave náhrady trov konania podľa § 255 až § 257 Civilného sporového poriadku, ako i konštantnej judikatúre. V zmysle citovanej právnej úpravy náhrady trov konania sa trovy konania zo strany súdu primárne priznávajú podľa pomeru úspechu vo veci a až v prípade čiastočného úspechu strany, ak súd náhradu trov pomerne nerozdelí alebo pri existencii dôvodov hodných osobitého zreteľa, môže súd vysloviť, že žiadna strana nemá na náhradu trov konania právo alebo výnimočne náhradu trov konania nepriznať. Čo sa však týka priznania náhrady trov konania v prípade procesného zavinenia zastavenia konania, tu jednoznačne platí, že súd prizná náhradu trov konania strane, ktorá zastavenie konania procesne nezavinila. Je nepochybné, že žalobkyňa zastavenie konania procesne nezavinila. Vzhľadom na uvedené potom možno súčasne konštatovať, že žalovanou navrhovaný spôsob priznania/nepriznania práva na náhradu trov konania je nesprávny a zároveň aj neopodstatnený, keďže nevychádza z platnej právnej úpravy náhrady trov konania v spojení so skutkovým stavom súdnej veci - pomerom úspechu vo veci a procesným zavinením zastavenia konania. Aj keď súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupuje podľa platnej právnej úpravy náhrady trov konania založenej na pomere úspechu vo veci/procesnom zavinení zastavenia konania, žalobkyňa si v danom smere dovoľuje v krátkosti poukázať na nasledovné skutočnosti a to tvrdenie žalovanej, že v tomto konaní bola procesne úspešnou stranou, ktorej miera úspechu v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní, zakladá právo žalovanej na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, nie je pravdivé. Žalovaná v tejto súdnej veci nebola plne úspešnou stranou a navyše svojím späťvzatím vzájomnej žaloby procesne zavinila zastavenie konania, v dôsledku čoho má byť podľa § 256 CSP náhrada trov konania priznaná protistrane, teda žalobkyni. Zároveň je nutné tiež uviesť, že žalovaná v kontexte so späťvzatím vzájomnej žaloby neuviedla žiadne dôvody osobitého zreteľa, pre ktoré by v spojení so zastavením konania z dôvodu späťvzatia vzájomnej žaloby žalovanou, mal súd podľa § 257 CSP výnimočne nepriznať náhradu trov konania. Návrh žalovanej nezodpovedá ani pomeru úspechu dosiahnutého z jej strany v tomto konaní. V právnej veci vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 9C/267/2011 o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a vzájomnej žaloby o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle, bolo vedené jednotné súdne konanie. V konaní pred súdom prvej inštancie bola v súdnej veci plne úspešná žalobkyňa, keďže rozsudkom 9C/267/2011 zo dňa 24.10.2018 súd rozhodol v súlade s obsahom žalobného petitu žalobkyne, t. j. zrušil podielové spoluvlastníctvo, nehnuteľnosti za náhradu podľa znaleckého posudku prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, návrh žalovanej titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaná sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie nestotožnila a podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie (žalobkyni ako plne úspešnej strane právo na odvolanie nepatrí), v petíte ktorého sa domáhala, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV. a V. zmení nasledovne : „II. Súd spoluvlastnícky podiel žalobkyne - vo výške 3 v pomere k celku na nehnuteľnostiach - prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá sa tak stáva výlučnou vlastníčkou nehnuteľností v podiele 1/1 - inou. III. Žalovaná je povinná na vyrovnanie podielu zo zrušeného podielového spoluvlastníctva zaplatiť žalobkyni sumu 44.463,92 €, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. IV. Žalobkyňa je povinná titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle zaplatiť žalovanej sumu 11.012,35 €, do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. V. Žalovaná má právo na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.“ Krajský súd v Trnave v odvolacom konaní, po prejednaní veci, síce napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (rozsudok č.k. 26Co/57/2019-811 zo dňa 29.05.2020), no nerozhodol v plnom rozsahu podľa žalovanou navrhovaného petitu. Odvolací súd rozhodol len vo veci prikázania

nehnutelností do výlučného vlastníctva žalovanej a povinnosti zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu zo zrušeného podielového spoluvlastníctva sumu 44.463,92 eur (navrhovaný výrok II. a III. petitu) a vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle a práva na náhradu trov konania voči žalobkyni (navrhovaný výrok IV. a V. petitu) rozhodol tak, že vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a teda vo veci nerozhodol tak, ako sa žalovaná v odvolaní domáhala. Žalovaná v konaní dosiahla len čiastočný úspech a nie v rozsahu 100%, ako to vo svojom návrhu tvrdí. V zmysle vyššie uvedeného potom možno úspech strán sporu v konaní posudzovať nasledovne: 1. Zrušenie podielového spoluvlastníctva - úspech na strane žalobkyne, ktorá žalobný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podala. 2. Vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním nehnuteľností do výlučného spoluvlastníctva žalovanej - úspech žalovanej, keďže žalobkyňa sa domáhala prikázania nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva a odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil. 3. Určenie povinnosti žalobkyni zaplatiť žalovanej na vyrovnanie podielu zo zrušeného podielového spoluvlastníctva sumu podľa znaleckého posudku - úspech žalovanej, keďže odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil. 4. Vzájomná žaloba - vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle - úspech žalobkyne, keďže odvolací súd nerozhodol tak, ako to žiadala žalovaná, vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalovaná po odporučení súdu prvej inštancie vyjadrenom na pojednávaní dňa 09.12.2020 vzala vzájomnú žalobu späť a teda procesne zavinila zastavenie konania. 5. Určenie práva na náhradu trov konania - úspech žalobkyne - žalovaná sa v odvolaní domáhala určenia práva na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, odvolací súd jej návrhu nevyhovел a rozhodnutie ponechal na súde prvej inštancie. Na základe uvedeného možno potom jednoznačne konštatovať, že žalovaná 100 % mieru úspechu v odvolacom konaní nedosiahla a teda jej právo na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % (ako to žalovaná požaduje) nemožno priznať. Navyiac vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle (po vrátení veci odvolacím súdom) vzala žalovaná vzájomnú žalobu späť, v dôsledku čoho dôjde rozhodnutím súdu k zastaveniu konania a keďže toto procesne zavinila žalovaná, v zmysle § 256 CSP má súd priznať náhradu trov konania potistrane, teda žalobkyni.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie.

10. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Späťvzatie žaloby je dispozitívnym procesným úkonom žalobcu, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva prejav vôle žalobcu, že na prejednaní svojej žaloby nemá záujem. Rozhodnutie o späťvzatií žaloby je závislé na súhlasnom, či nesúhlasnom stanovisku druhej strany sporu k danému procesnému úkonu žalobcu. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie.

12. Zo strany žalovanej prišlo dňa 18.12.2020 k späťvzatiu návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle, ktoré žalovaná odôvodnila neprimeranou dĺžkou konania, ktoré prebieha už desiatym rokom, ďalej dôvodom, že z titulu vykonávania navrhovaného dokazovania by konanie vrátane prípadného odvolacieho konania trvalo ďalších niekoľko rokov, vzhľadom na pretrvávajúcu a negatívne sa vyvíjajúcu epidemickú situáciu v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, v ktorej žalovaná nechce vystavovať navrhnutých svedkov (niektorí žijú v zahraničí) ani ďalšie osoby zainteresované v konaní nebezpečenstvu nákazy ich účasťou na pojednávaniach a v neposlednom rade z dôvodu veľmi nepriaznivého zdravotného stavu žalovanej, ktorý sa u nej rozvinul v priebehu konania a ktorý mal za následok vznik jej invalidity, pričom nervové vypätie, ktoré žalovaná doposiaľ prežívala v priebehu konania (najmä zo strachu o stratu strechy nad hlavou) a ktorému by i do budúcnosti čelila, by malo za následok zhoršenie jej zdravotného stavu, sa žalovaná s cieľom ochrany jej fyzického a duševného zdravia ako i zdravia ďalších osôb rozhodla ukončiť prebiehajúce konanie o jej návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom investícií vložených žalovanou do spoločnej nehnuteľnosti a to napriek finančnej strate, ktorú tým utrpí. Žalovaná navrhla, aby súd titulom

späťvzatia rozhodol o trovách konania o návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom investícií vložených žalovanou do spoločnej nehnuteľnosti tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

13. S poukazom na späťvzatie návrhu žalovanej na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom investícií vložených žalovanou do spoločnej nehnuteľnosti, súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v tejto časti zastavil, žalobkyňa so späťvzatím návrhu prejavila súhlas (výrok I).

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva predstavuje osobitný druh sporového konania, jeden z prípadov tzv. iudicium duplex, pre ktoré je príznačné, že obe procesné strany majú zároveň postavenie žalobcu a žalovaného. Táto skutočnosť sa prejavuje najmä v tom, že podaním žaloby žalobcom na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súdom je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci, pričom vzájomné návrhy strán vedú súd k precízácii jeho meritórneho rozhodnutia tak, aby bolo zákonné a čo v najväčšej miere spravodlivé. Na druhej strane aj v prípade rozhodovania o žalobe o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje princíp úspechu v konaní a princíp zodpovednosti za vzniknuté trovy. Preto aj v takomto konaní možno dospieť k záveru, že jedna alebo druhá strana bola procesne úspešná a vznikol jej nárok na náhradu trov konania. Je tomu tak najmä vtedy, keď súd rozhodne v zmysle žalobnej požiadavky strany s tým, že obrana protistrany je posúdená ako nedôvodná.

18. Súd dáva do pozornosti aj uznesenie Krajského spdu v Trnave sp. zn.: 9Co/46/2020, 9Co/47/2020 zo dňa 18.11.2020, ktoré sa týka trov konania o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

19. V predmetnej veci súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa navrhovala spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva tak, že sa stane výlučnou vlastníčkou Nehnuteľností ona a žalovanej vyplatí finančnú náhradu, žalovaná navrhovala rozhodnúť opačne, teda že ona sa stane výlučnou vlastníčkou Nehnuteľností a vyplatí žalobkyňi finančnú náhradu. Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn.: 26Co/57/2019 zo dňa 29.05.2019 zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu tak, že Nehnuteľnosti prikázal do vlastníctva žalovanej a zaviazal ju na vyplatenie finančnej náhrady titulom vyporiadacieho podielu, teda v zmysle procesného návrhu žalovanej, ktorá v konaní podala aj odvolanie a v odvolacom konaní bola úspešná. Súd preto rozhodol tak, že žalovaná má právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo vzťahu k výroku I. rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 26Co/57/2019 zo dňa 29.05.2019 (ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu v tej časti konania, ktorá sa týkala vyporiadania podielového spoluvlastníctva), a to voči žalobkyňi v rozsahu 100% (výrok II).

20. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Vzhľadom k tomu, že k zastaveniu konania v časti vzájomnej žaloby žalovanej na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle (uplatnených investícií) v dôsledku späťvzatia tohto návrhu žalovanou, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobkyne, aj na strane žalovanej. V tomto prípade, žalovaná tento návrh zobrala späť z dôvodu neprimeranej dĺžky konania a taktiež aj vzhľadom k tomu, že z titulu vykonávania navrhovaného dokazovania by konanie vrátane prípadného odvolacieho konania trvalo ďalších niekoľko rokov, vzhľadom na pretrvávajúcu epidemickú situáciu v ktorej žalovaná nechce vystavovať nebezpečenstvu nákazy ani navrhnutých

svedkov. Ide teda o späťvzatie zo subjektívnych dôvodov na strane žalovanej. Žalovaná navrhla, aby v tejto časti súd o trovách konaniach rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Vnútorná pohnútkou žalobcu vedúca k späťvzatiu žaloby nezbavuje žalobcu procesnej zodpovednosti na zastavení konania (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. septembra, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010).

23. Súd k návrhu žalovanej, ktorým navrhla, aby súd o trovách v tejto časti rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, uvádza, že ustanovenie, týkajúce sa § 257 CSP, predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd podľa neho nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradit' trovy konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. To však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009, sp. zn. 5 Cdo 67/2010 či sp. zn. 3 MCdo 46/2012) ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliaďnúť. Ustanovenie § 257 CSP preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliaďnúť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného hodnotiaceho záveru. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnej strane pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 255 ods. 1). Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Zmyslom predmetného zákonného ustanovenia je, že ak súd zvolí postup podľa neho, nemôže žiadnej zo strán (ani úspešnej, ani neúspešnej) priznať náhradu trov konania. Napriek doslovnému zneniu ustanovenia § 257 CSP nepriznanie sa môže týkať všetkých trov alebo len ich časti. Na účely moderácie nie je rozhodujúce, na základe akej zásady boli trovy uložené a ktorá strana ich má platiť; moderovať možno aj trovy zastaveného konania. Ak má súd v úmysle použiť moderačné právo alebo ak ho niektorá zo strán navrhne, musí súd umožniť protistrane, aby sa k tomu vyjadrila (k zámeru aj k dôkazom). Nie je možné, aby súd dospel k vnútornému presvedčeniu, že je potrebné aplikovať ustanovenie § 257 CSP a strane, ktorá by inak trovy získala, to neoznámil a táto by sa to dozvedela až z rozhodnutia. Súd v prípade použitia ustanovenia § 257 CSP je povinný „vytvoriť procesný priestor“ umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia [rozsudok ESLP Čepek proti Českej republike (sťažnosť č. 9815/10) ako aj nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. PL. ÚS 46/13 a sp. zn. I. ÚS 1593/15].

24. Súd dôvody späťvzatia vzájomnej žaloby považoval za subjektívne dôvody na strane žalovanej. Z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zavinila žalovaná, preto je povinná nahradit' žalobkyni trovy konania. V predmetnej veci súd konštatuje, že dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP nie sú dané a o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, tak že žalobkyni právo na náhradu trov konania vo vzťahu k výroku I o vzájomnej žalobe voči žalovanej v rozsahu 100 % (výrok III.).

25. Na základe rozhodnutia odvolacieho súdu, tak úlohou súdu prvej inštancie bolo zaoberať sa žalobou žalovanej o zaplatenie 11.012,35 eur a zároveň rozhodnúť o trovách celého doterajšieho konania, t. j. aj prvoinštančného aj odvolacieho. Keďže žalovaná zobrala návrh na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle titulom investícií vložených žalovanou do spoločnej nehnuteľnosti späť, súd rozhodol o zastavení konania v tejto časti a o nároku na náhradu trov konania. Nakoľko však rozhodnutie súdu prvého stupňa týkajúce sa nepriznania znalečného X.. O.. W. H. bolo takisto zrušené a vrátené a prvostupňovému súdu na rozhodnutie, bolo potrebné o znalečnom rozhodnúť opätovne.

26. Uznesením zo dňa 29.03.2014 bolo znalcovi X.. O.. W. H. uložené, aby vypracoval znalecký posudok do 50 dní odo dňa doručenia spisového materiálu. Spisový materiál bol doručený znalcovi dňa 19.05.2014. Na výzvu súdu znalec listom zo dňa 22.09.2014 oznámil, že sa ospravedľuje za nedodržanie lehoty na vypracovanie posudku, čo bolo zapríčinené osobnými problémami a pracovnou vyťaženosťou a akceptuje zníženie odmeny za vykonaný znalecký úkon. Uznesením zo dňa 10.12.2014 bola znalcovi predĺžená lehota na vypracovanie posudku do 31.01.2015. Doklady zo strany žalovanej

boli predložená až dňa 18.03.2015. Dňa 10.06.2015 znalec vykonal dodatočnú obhliadku Nehnuteľností. Z listu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 27.07.2016 je zrejmé, že zo strany žalobkyne bol podaný podnet na ustanoveného znalca. Znalecký posudok bol do súdneho spisu doručený až dňa 16.08.2016, spolu s vyúčtovaním znalečného vo výške 446,08 eur. Z preskúmania posudku súdom je zrejmé, že znalec sa zaoberal ocenením nehnuteľností, avšak investíciami a rekonštrukciou Nehnuteľností, o ktorých tvrdila žalovaná, že ich vykonal, sa nezaoberal takmer vôbec a nie je možné dospieť k záveru z čoho znalec vychádzal, keď investície ohodnotil sumou 11.012,35 eur. Bolo tak možné vyhodnotiť, že znalec úlohu zadanú súdom nesplnil. Osobitne poukazuje súd aj na to, že znalecký posudok bol do spisu doručený dlhší čas po lehote, pričom takéto počínanie znalca v negatívnom slova zmysle prispelo k prieťahom v konaní.

27. Podľa § 260 CSP, ak súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie, pri rozhodovaní o náhrade výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu sa riadi ustanoveniami osobitného predpisu.

28. Podľa § 13 vyhlášky č. 491/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ak sa činnosť nevykonala v požadovanom rozsahu, znalcovi, tlmočníkovi alebo prekladateľovi prislúcha tarifná odmena určená na základe vykonaných alebo začatých znaleckých úkonov, tlmočnických úkonov alebo prekladateľských úkonov.

29. Nakoľko znalec ustanovený súdom nesplnil úlohu zadanú súdom včas a riadne, znalečné v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 293/2016 mu súd nepriznal (výrok IV).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - Okresný súd Piešťany (O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trnave.). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto

vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.